

Volgens Fiep

100 jaar geleden werd ze geboren. Fiep Westendorp. De beste illustrator die Nederland ooit heeft gekend. Fiep legde vast hoe zij Nederland zag en tot op de dag van vandaag is Nederland dat met haar eens. Ja, zo zijn wij. Zo grappig, zo ernstig. Zo wanhopig nuchter dat we er per ongeluk super-romantisch van worden.

Haar honderste jaar, dat moet gevierd worden.

Hoe kunnen we Fiep (iedereen zegt Fiep) beter eren dan door honderd van haar tekeningen nauwkeurig te bekijken, op zoek naar geheimen?

Fieps tekeningen zijn illustraties. Ze tekende ze om een tekst te verhelderen en daar was ze zo goed in, dat je maar heel even hoeft te kijken of je weet waar ze het over heeft.

Maar er is meer. Fiep las een verhaal of vers, dacht er het hare van, en tekende dat ook.

En kijk ik nog een keer, dan wijzen kleine details me een andere kant op dan ik dacht.

Dan zie ik dat die brave vrouw aan dat keurige fornuis de boel staat te bedotten. En dat die ochtendgymnastiekende man bezig is met een onverwacht experiment. Dan word ik warm, omdat Fiep naar hartelust laat dromen en prutsen, hunkeren en giechelen. Er is weemoed. Er is pret. Er zijn allerlei onblusbare neigingen. Dat en veel meer stopte Fiep allemaal in haar tekeningen.

En hoe meer ik haar werk bekeek, des te zekerder wist ik dat Fiep het liefste bezig was met wat het leven ingewikkeld maakt - en daarmee de moeite waard.

Het zal om die reden zijn dat haar tekeningen zo vaak uitdraaien op de liefde. Liefde van de ene mens voor de andere en vice versa. Liefde voor dieren. Voor vogels, voor poezen en honden, voor een verlegen olifant.

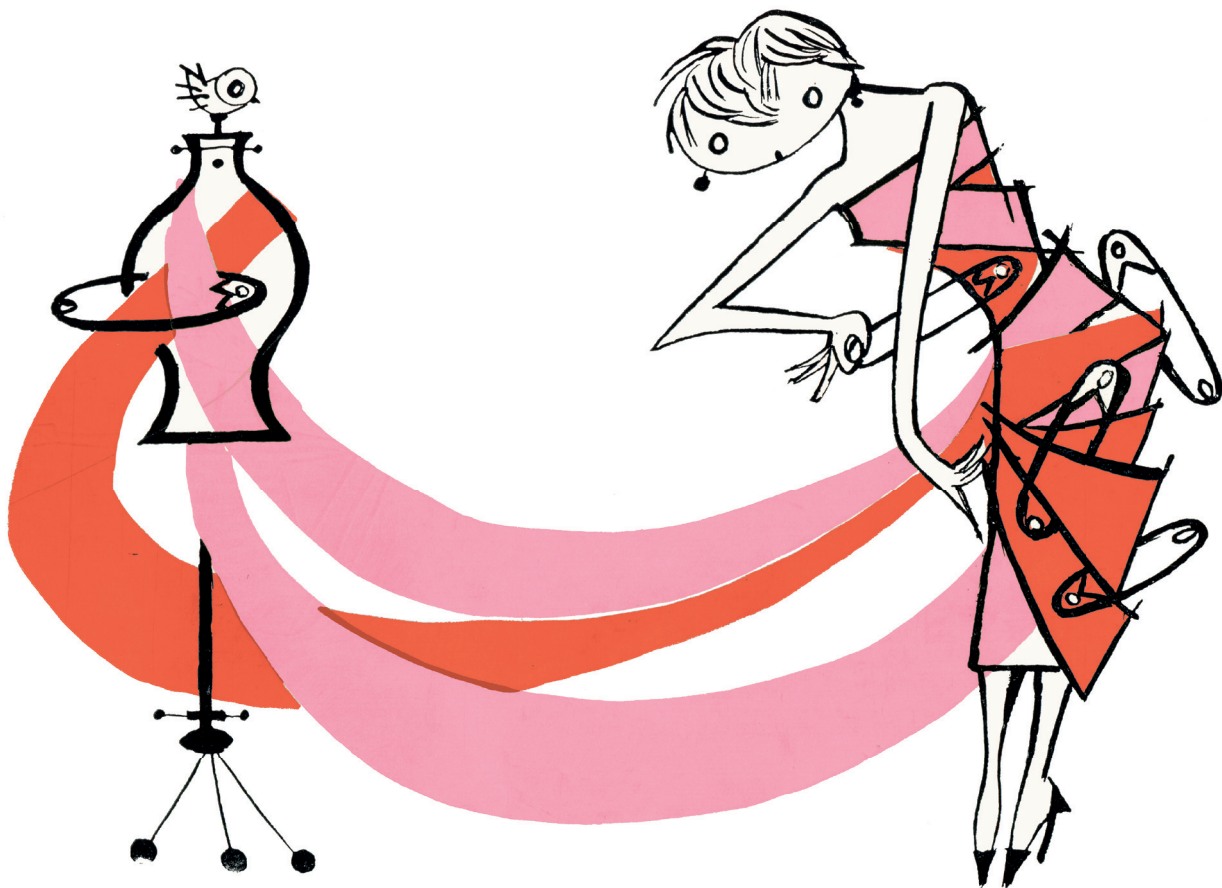
Fiep illustreerde teksten. Ik koos voor de omgekeerde route.

Bij haar prachtige tekeningen schreef ik kleine verhalen, wat frivoliteiten, en een stuk of wat serieuze gedachtes.

Waanzin is wijsheid, dat is de les van Fiep Westendorp.

En die les wil ik graag doorgeven.

Joyce Roodnat

Alles in één speld

De devaluatie van de veiligheidsspeld is een groot onrecht.

Het ontwerp is zonder weerga.

Een ode aan de ronde lijn.

Het is een speld, maar zonder punt.

Veilig voor alle Assepoesters van de wereld.

En toen pikte de punk de veiligheidsspeld in.

Stak 'm door een oorlel, reeg 'm tot ketenen,

reduceerde 'm tot een eng ding.

Het is tijd om de veiligheidsspeld terug te claimen.

Zij neuriet een lofzang op het geluk (want houdt alles bij elkaar)

en op de toekomst (want ideaal voor luiers).

Aladin had zijn lamp, een vrouw heeft haar **theepot**

De mens is de mens een wolf,
zeiden de oude Romeinen,
maar deze mens is het dier een moederpoes.
Zij houdt van alle dieren,
niet tussen de lakens
maar tussen de bladzijden.

Van Babar tot tijgerkat.
Van muizen en mannen.
Van de hond van de Baskervilles,
van de hond met de blauwe tong,
van het merkwaardig voorval
met de hond in de nacht.

En van de vlo, van die ene vlo
in dat decolleté.
'De vlo' van John Donne:

*Zie deze vlo en zie hoe, ach,
Het haast niks voorstelt wat van jou niet mag;
Eerst zoog hij mij en als hij dan jou doet
Vermengt hij zo ons beider bloed.
Maak me niet wijs dat jij niet weet
Dat dat geen zonde, schuld, ontmaagding heet;
Ja, hij geniet nog voor hij vree,
Zwelt lekker van dat ene bloed uit twee;
Waarom doe jij met minder dan niet mee?*

Fragment uit 'The Flea' van John Donne
(vertaling Rob Schouten).

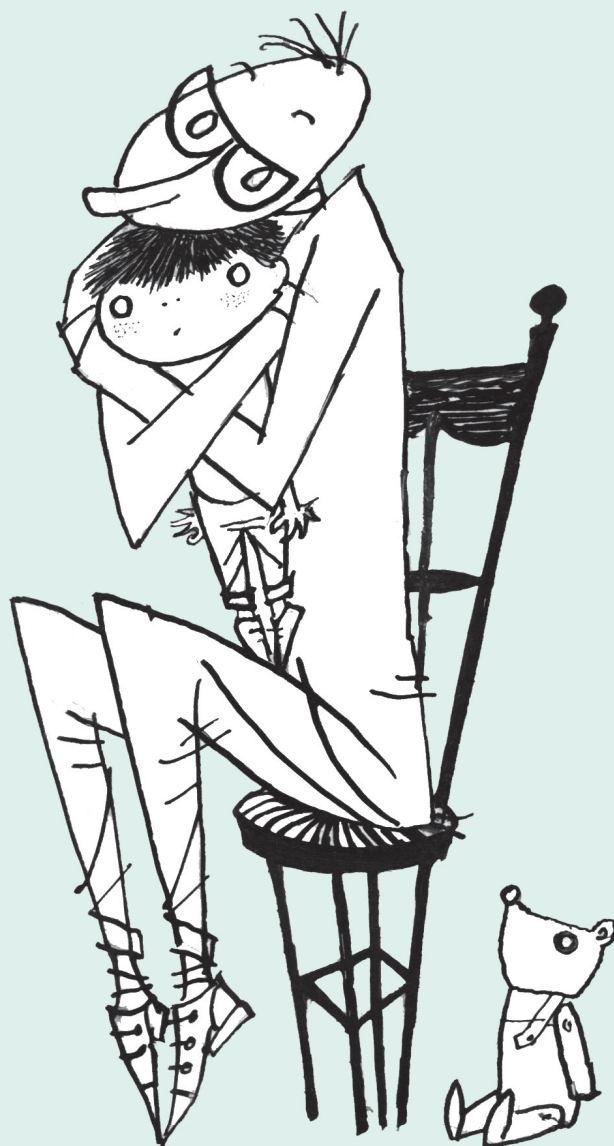

Een baby

Hoog in de Pyreneeën met de kinderwagen.
Let goed op, anders zul je vergeten,
hoe dat was, voor het eerst op vakantie met je kleine kindje.
Je loopt op je mooiste schoenen over de keïgste paden,
je straalt,
want jij hebt een baby.
Iedereen groet je in de landstaal
en jij groet iedereen terug,
want jij hebt een baby (die in alle talen ligt te glimlachen).
Alles kun je aan,
want jij hebt een baby.

Bear *hug*

Je moet voorzichtig zijn met beer, hoor.
Niet te strak vasthouden, daar slijt hij van.
Ja, beer is lief.
Maar hij kan ook stuk.
...

Okay, ik doe het voor.
Kijk, ik vind jou ook lief.
Héél lief!
Maar ik moet wel een beetje voorzichtig met je doen,
anders voelt het... zó.

Bekentenis

Vannacht zweefde ik.
Ik bediende maar liefst twee heren.
En zij bedienden mij.
Ze hadden samen twee armen.
Dat omhelst beter dan vier – vandaar.

'Dromen gaan doorgaans het diepst
als ze stapelgek lijken,'
schreef Sigmund Freud in zijn *Droomduiding*.
Hij schreef ook dat de vliegdrroom
een liedje van lust is.

Vertel mij wat.

Begrip

Jij begrijpt mij
ik begrijp jou.

Zij begrijpen ons ook wel,
ze zorgen voor ons,
ze houden van ons.

Maar wij verstaan ze niet.
Willen we niet.
We hebben ze niet nodig.
We hebben elkaar.

